

V malé vesnici žila děvečka jménem Káča, která nemohla najít ženicha. Chasníci se jí vyhýbali. Káča byla děvečka od rány, hubatá, ničeho se nebála a všude jí bylo plno. Na tancovačkách ji žádný mládenec nevzal do kola, Káča seděla v koutě a záviděla ostatním děvčatům. „Jak ráda bych tancovala,“ vzdychala smutně, „šla bych do kola třeba s čertem!“

Jak ta slova pronesla, stál před ní švarný chlapík v mysliveckém šatě. Kapele hodil dukát, vykřikl: „Sólo, chlapci!“ a vyzval Káču k tanci. Protancovali spolu celý večer a Káča, když ji myslivecký mládenec vyprovázel k domovu, šťastně vzlykla: „Kéž bych

s vámi mohla protančit celý život!“ „Co není, může být!“ odpověděl tanečník.

„Chceš-li se mnou opravdu zůstat, chytň se mě kolem krku!“ Káča udělala, co žádal... A nestačila

